

Nicolaus Schütze Henning Georg

Disputatio luridica Inauguralis De Nuptiis. Materia in scholis & foro frequentissima & utlissima

Rostochii: Pedanus, 1633

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn731839641>

Druck Freier Zugang

Ehe

N. Schütt (H. Georgens) Vert.

R. U. nr. 1633.

/6

DISPUTATIO JURIDICA INAUGURALIS.

De
NUPTIIS.

Materia in scholis & foro
frequentissima & utilissima.

QVAM
JEHOVA AUTHORE.

Ex Decreto & autoritate

Nobilissimi & Amplissimi Jctorum ordinis in
inclyta Academia Rostochienfi.

SUB PRÆSIDIO

Clarissimi Consultissimi & Excellentissimi Viri,

DN. NICOLAI SCHUTTEN, J. V. D.

& Codicis professoris publici, Facultatis Juri-
dicæ, p. r. Decani spectabilis,

PRO CONSEQUENDO SUMMO IN UTROQUE JURE
honoris gradu, & privilegijs,

Publicè proponit,

HENNING Georgens/

Lunæburg.

In Auditorio majori,

Ad diem 19. Decembr. horis ante & pomeridianis.

ROSTOCHII,

Typis JOACHIMI PEDANI Acad. Typ.

ANNO M. DC. XXXIII.

61

INSTITUTION

Materia in scholis & foro

recensitum & additum.

LEHIGH VALLEY

Ex Decreto & auctoritate

Neobulbinia & Amphipoda in

1850

Stadion

ADVENTURE

Colletis profloris pulchra (Lacour)

dict. p. 1. Decan. 1868. 1868.

FRD CONGRUENDO SUMMO IN THEOREM FIVE

Johnston, John, 1811-1880

Public opinion.

THE END

1182208

XXXXXX

POSITIO I.

Imperator noster Justinianus scribit in *Novell. 22. in princ.* si matrimonium sic est honestum, ut humano generi videatur immortalitatem artificiosè in introducere, & ex filiorum procreatione renovata genera manent: jugiter DEI clementiâ, quantum est possibile, nostræ immortalitatem donante naturæ; rectè nobis studium est de tractandis Nuptiis.

II.

Sed cum vix contingat, ut nuptiæ contrahantur ullæ, quas non præcedant sponsalia, prius pro modo instituti de sponsalibus præcipuè paucis agemus.

III.

Quam variè sponsalia sumantur, videri potest in *colleg. Argenterat: disp. de sponsal. thes. 2.*

IV.

Sponsalia autem dicuntur à spondendo; Mos etenim fuit veteribus, stipulari & spondere sibi uxores futuras. l. 2. ff. de sponsalib.

V.

Unde etiam sponsi sponsæque, appellatio originem sumit. l. 3. ff. d. t.

VI.

Hodiè verò conventionem quavis honesta ad matrimonium directa ineuntur, adeoque non stipulatione duntaxat, ut olim, sed nudo etiam pacto matrimoniale consensum inducente perficiuntur.

VII.

Definiuntur sponsalia, mentio & re promissio futuratum nuptiarum. *l. 1. ff. b. t. c. nostrates. 30. quest. 5.*

VIII.

In sponsalibus considerata veniunt. (1.) Personæ contrahentes: (2.) modus contrahendi sponsalia, (3.) modi dissolvendi ea.

IX.

Possunt autem sponsalia ut & nuptias contrahere secundum vulgare illud, omnes qui non prohibentur.

X.

Prohibitionis causæ sunt variæ: Quidam enim prohibentur à lege ob naturalem rationem, & sic lege & naturâ simul, vel ob rationem aliquam civilem, atque ita lege solâ.

XI.

Lege & naturâ simul prohibentur, quos vel necessitudo conjunxit, vel impedit defectus aliquis animi aut corporis.

XII.

Necessitudo, quæ impedit conjugium, est vel cognatio vel affinitas, quæ duo sunt species necessitudinis. *l. ult. ff. de Just. & Jur.*

XIII.

Cognatio est vel vera, vel quasi.

XIV.

Ob cognationem veram, quæ personæ copulari prohibeantur, ex lineis & gradibus, quibus illæ distinguuntur, æstimari debet.

XV.

In linea recta ascendentium & descendentium sponsalia & nuptiæ prohibitæ sunt in infinitum. *§. 1. Inst. de Nuptiis.*

XVI.

Et nihil interest ex iustis nuptiis cognatio descendat, an verò non: *l. 54. ff. de ritu nuptiæ.*

XVII.

In linea transversa inter eas personas, quæ sibi invicem parentū libero-

liberiorumve loco sunt, sponsalia sive nuptiæ esse non possunt, *S. 2. 3. & 5. Inst. de Nuptiis. l. 17. C. de Nuptiis.*

XVIII.

Si verò extra illum respectum in quarto, vel ulteriori, gradu sint jure civili rectè junguntur. *S. 4. Inst. de Nupt. l. 3. l. 67. §. 1. ff. eod. l. 19. C. eod.*

XIX.

Hinc consequens est, quod fratrum filij rectè sponsalia contrahant. *d. S. 4. Inst. de Nupt.*

XX.

Verum cum in plerisque Germaniæ locis, statutis peculiari-
bus à Justiniano jure recessum sit, & nuptiæ inter illas personas
prohibitæ, statutis illis merito standum: ubi verò ejusmodi statu-
ta non sunt, is qui consobrinam suam in uxorem duxerit non pec-
cabit. *Vultei. ad S. 4. Inst. de Nuptiis.*

XXI.

De Jure Pontificio, in linea transversali usq; ad quartum gra-
dum inclusivè, computatione non ratione generationis facta,
sed duabus plerumq; personis pro uno gradu positis, atq; ita duo-
bus gradibus in unum reductis, matrimonia prohibentur. *C. non
debet. Extr. de cons. & affinit.*

XXII.

Quamvis autem computatio juris Canonici rationi non
usq; adeo conveniat; quia tamen hodiè observatur, & in Confi-
storiiis, etiam reformatarum Ecclesiarum Augustanæ confessionis
usu obtinet: ideo eam & in scholis merito sequimur.

XXIII.

Moribus verò Saxoniz, etiam in tertio & quarto gradu li-
near æqualis nuptiæ permittuntur. *Schneider. Inst. de Nupt:* Inter
principes verò & illustres personas, in gradu secundo computa-
tionis scilicet canonicæ, societas conjugalis permitti videtur, prout
quotidiana experientia attestatur.

XXIV.

Circa prædicta dubitatur, an collaterales, quorum remotior
distat à communi stipite in quinto gradu, alter verò in primo,
possint contrahere matrimonium? Negativam generalitate tex-

tus *c. non debet. Extr. de consang. & affinit.* non obstante defendus.

XXV.

Hactenus de vera cognatione: quædam etiam submittenda erunt de quasi cognatione, quæ est vel legalis vel spiritualis.

XXVI.

Legalis sive civilis cognatio est, quæ adoptione constituitur, & quidem inter eos adoptivos, qui si naturales essent, agnatorum jus haberent. *l. 12. §. fin. ff. de ritu. nupt.*

XXVII.

In linea recta inter adoptatos & adoptantes, prohibetur matrimonium in infinitum, in tantum, ut etiam dissoluta adoptione idem juris maneat. *§. 1. Inst. de Nupt.*

XXIX.

Unde fœmina, quæ ex indulgentia principis adolescentem adoptavit, cum sibi virum habere non potest.

XXX.

In linea collateralis superiori similiter modò prohibitæ sunt nuptiæ, quam diu constat adoptio: cum vero per emancipationem adoptio sit dissoluta, potes aliquam uxorem ducere. *§. 2. Inst. de Nuptiis.*

XXX.

Hinc est quod in linea quocumque inæquali inter eos, qui sibi per adoptionem invicem sunt parentum & liberorum loco, matrimonia in infinitum sint prohibita, quamdiu scilicet consistit adoptio. *§. 5. Inst. de Nuptiis:*

XXXI.

Filiam tamen mulieris, quam pater adoptavit, non impedit uxorem ducere. *§. 3. Inst. d. t.*

XXXII.

Adoptivæ sororis filiam possum uxorem ducere. *l. 12. §. fin. ff. de ritu Nupt.*

XXXII.

Sororem patris mei adoptivi possum ducere si non fuerit eodem patre cum illò nata. *d. l. 12. in fin. ff. d. t.*

XXXIV.

Spiritualem cognationem addiderunt pontifices, ut quæ per Baptis-

Baptissimum constituitur inter testem baptismi & personam baptizatam, jusq; parentes. *c. contracto. Extr. de cognat. spirit.*

XXXV.

Esi autem hæc cognatio apud Pontificios nuptiis impedimento sit, & ex legibus, *l. 26. C. de Nuptiis.* ortum habeat, tamen moribus nostris, facta ejusmodi cognatio nihil obstat. *Wesemb. in parat. ff. de riti nupt.*

XXXVI.

Jam ordine sequitur affinitas. Nam affinitatis quoq; veneratione, a quarundam nuptiis abstinere necesse est. *§. 6. Inst. h. t.*

XXXVII.

Inter genera affinitatis hodie solum primum habet prohibitionem usque ad quartum gradum inclusivè. *c. 1. & c. 8. Extr. de consang. & affin.*

XXXVIII.

Cum inter cognatos mariti & uxoris affinitas non sit, frustra quaeritur, an jungi illi possint, si quidem quin possint dubium non est, nisi aliud sit quod obstat. *§. 6. Inst. de Nupt.*

XXXIX.

Unde est quod frater fratris sui uxoris sororem in matrimonio habere possit, quemadmodum & mariti filius ex alia uxore, & uxoris filia ex alio marito, vel contra, matrimonium rectè contrahunt. *§. 8. Inst. d. t.*

XL.

Hinc etiam relictam viduam fratris, defunctæ suæ uxoris, quin matrimoniali vinculo quis sibi jungere possit, dubio caret. *Schneidew. de arbor. affin. n. 13. Adde tamen. Beust. in 2. part. tr. matrim. c. 55. qui, quid judici in hoc casu incumbat, ibidem bene notavit.*

XLI.

Inter affines, qui parentum liberorumq; loco sibi invicem sunt, ut Nuptiæ ita sponsalia sunt prohibita. *l. 14. §. 4. ff. de ritu Nupt.*

XLII.

Ex hoc procedit, licet affinitas alterutrius conjugum morte fuerit extincta. *arg. l. 15. d. tit.*

XLIII.

Quare quamvis nulla vera sit adfinitas & inter quasi Adfines rectè

rectè concluditur, quod vitricus privigni sui relictam viduam ducere non possit. *l. 15. ff. de ritu Nupt. l. 4. §. 7. ff. de gradib.*

XLIV.

Inter affines etiam, qui sibi invicem sunt fratrum & sororum loco matrimonium esse non potest. *l. 5. l. penult. & ult. C. de incest. & inutil. nuptiū.*

XLV.

Fratrum verò & sororum instar sunt: levir, sororius, & fratrua; quæ personæ jungi non possunt, *Levit. 18. & 20. d. l. 5. l. 8. l. fin. C. de incest. nuptij: Borch. ad §. affinit. n. 6. Inst. de Nupt.*

XLVI.

Hinc nunc rectè quæritur; an super matrimoniis in gradibus prohibitis dispensari possit? Distinguo *cum Schneidew. de arbor. affn. n. 22.* inter Jus divinum, Naturale, & positivum; In illis est prohibita dispensatio, in hoc verò concessa. *c. 12. Extr. de rest. spol.*

XLVII.

Impedimentum animi in his est, qui non intelligunt, quod agunt, ut sunt infantes. *l. 14. ff. de sponsal. & furiosi. l. 8. ff. d. t.*

XLVIII.

Impedimentum corporis in his est, qui ob vitium aliquod corporis apparens, ad procreandam sobolem inepti sunt. Ut morbi insigniter contagiosi, & qui usq; eò penetrarunt, ut sint incurabiles, ut puta, lepra, scabies Gallica, paralytis, &c.

XLIX.

Sed possunt tam hi quam illi, impedimento remoto rectè sponsalia & nuptias contrahere. *arg. l. 9. ff. de spons.*

L.

In sponsalibus contrahendis, ætas contrahentium definita non est, ut in matrimoniis, quapropter & à primordio ætatis sponsalia effici possunt, si modo id fieri ab utraq; persona intelligatur, id est, si non sint minores quam septem annis. *d. l. 14. ff. de spons.*

LI.

Nihil ergo efficiunt parentes, qui pueris dant puellas in cunabulis, nisi ipsi pueri puellæq; postquam venerint ad annos discretionis consentiant. *c. 4. Extr. de despon. impuber.*

LII.

Si tamen malitia aetatem suppleat, cum videlicet sunt proximi legitima aetate, tunc recte sponsalia contrahuntur. *arg. c. de illis 9. Extr. de despons. impub.*

LIII.

Lege sola prohibentur, quidam omnino, quidam quodammodo.

LIV.

Prohibentur omnino, qui juris civilis nullam habent communionem, ut servi.

LV.

Iustas enim nuptias inter se cives Romani tantum contrahunt. *princ. Inst. de Nupt.*

LVI.

Hinc inter servos non potest esse matrimonium. *l. 3. C. de incest. & inutil. nuptiis.*

LVII.

Secus de Jure Canonico: *d. c. d. Conj. serv.*

LVIII.

Prohibentur quodammodo, alij ob honestatem, alij ob rationem aliquam specialem.

LIX.

Ob honestatem conjugem habere prohiberis sponsae tuae matrem. *C. litteras tuas, Extr. de spons. impub.* Fratris defuncti sponsam vel defunctae sponsae sororem in matrimonium tibi collocare non licet. *C. ad audientiam, Extr. de sponsal.*

LX.

Semper enim in conjunctionibus non solum quid liceat considerandum est, sed & quid honestum sit. *l. 42 ff. de ritu nupt.*

LXI.

Ob rationem specialem prohibentur matrimonium contrahere Christiani cum infidelibus. *c. si quis is. quest. 1.*

LXII.

Ratio specialis etiam facit, ut humilis persona non recte jungatur cum illustri. *l. 3. C. de incest. & inutil. nupt.*

LXIII.

Sed novo Jure, nulla dignitas prohibet, ita nuptias contrahi.

B

hi

hi, dotalibus instrumentis confectis. *Auth. Maximū C. de Nupt.*
Nov. 117. c. 4.

LXIV.

Impedimento etiam est sponsalibus & nuptiis Tutela & cura administratio. *l. 59. ff. de ritu nupt.* Nam Tutor sive curator ejusve filij, pupillam sibi desponsare vetantur. *d. l. 59. ff. h.t.* Redditis tamen rationibus, & effluxo tempore intra quod pupilla restitutionem in integrum impetrare potest, rectè junguntur. *l. 62. §. fin. ff. de ritu nupt.*

LXV.

Ob enormitatem delicti, inter raptorem & raptam matrimonium non fit. *l. unica. C. de rapt. virgin.*

LXVI.

Modus contrahendi sponsalia, consistit potissimum in consensu, tum contrahentium *l. 7. §. 1. l. 11. ff. de spons.* tum parentum in quorum sunt potestate. *princ. Inst. de Nupt.*

LXVII.

Consensus autem est Expressus aut tacitus.

LXVIII.

Quare etiam inter absentes, per internuncium, per procuratorem, vel per epistolam, rectè contrahitur matrimonium. *l. 4. §. 1. ff. de sponsal.*

LXIX.

Item inter surdos & mutos, matrimonium esse potest, *c. cum apud Extr. de sponsal.*

LXX.

Consensum expressum quod attinet, circa personas contrahentes distinguendum, inter eas, quæ sunt sui juris, vel eas quæ sunt sub potestate aliena.

LXXI.

Respectu primi membri iterum distinguendum est, inter mares & fœminas.

LXXII.

Filius enim qui sui juris licet minor sit 25. annorum, matrimonium citra parentum consensum rectè contrahit. *l. 25. ff. de ritu nupt.*

LXXIII.

Diversum tamen in filia constitutum reperitur. *l. 20. de C. Nupt.*
de-

Destituta verò patris auxilio, matris & propinquorum & ipsius quoq; requiritur adultæ judicium. *d. l. 20. C. de Nupt.*

LXXIV.

Cum non solus contrahentium consensus sufficit, sed à parentibus confirmari debet, tum liberi qui sunt sub potestate patria, injustè sine parentum, in quorum sunt potestate, consensu nuptias contrahant. *princ. Inst. de Nupt.*

LXXV.

Et requiritur consensus parentum de necessitate, omni jure, Divino, *Gene. 14. Exod. 22. 1. Cor. 7.* Naturali: *princ. Inst. de Nuptiis,* Civili. *d. princ. Inst. de Nupt. & Canonico. c. aliter 30. quest. 5. c. honorantur. 32 quest. 5. c. si servum 31. quest. 2.*

LXXVI.

In tantum etiam, ut jussus eorum, in quorum sunt potestate præcedere debeat. *princ. Inst. de Nupt. nec sufficiat, rati habitio ad hoc, ut ab initio justum sit conjugium. l. manifestum 9. C. de Nupt.*

LXXVII.

Sed interdum non sufficit consensus ejus, qui in potestate habet, verum etiam requiritur consensus ejus, in cujus potestatem recasuri sunt qui nuptias contrahunt. *l. 10. §. 1. ff. de ritu nupt.*

LXXVIII.

Quando verò pater non contradicit, nuptiæ rectè contrahuntur. *l. 5. C. de nuptiis;*

LXXIX.

Quando parens est furiosus & consentire nequit, tunc nihilominus filij: & filiaæ famalias, rectè matrimonium ineunt. *princ. Inst. de Nupt.*

LXXX.

Sed quia mater, & in materna linea ascendentes, liberos non habent in potestate. Ideoq; & ipsorum consensus jure civili (secus de jure divino, quo utriq; parenti, par debetur honor & reverentia) de necessitate ad substantiam matrimonij non requiritur. *§. fin. Inst. de parr. potest. l. 2. ff. de ritu nupt.*

LXXXI.

Ut patris ita etiam tutoris consensus, jure civili videtur forsitan fuisse necessarius in sponsalibus. *l. 1. C. de nupt.*

LXXXII.

Curatorum autem, propinquorum & affinium eonsensu opus non est. l. 20. ff. de ritu nupt. Excepto illo casu, qui habetur in th. 73.

LXXXIII.

Sed cum hodiè ex generali quadam ubiq; locorum, præsertim in Germania receptâ consuetudine, tutela & cura cohereant; ut tutor post pubertatem, (nisi tutelam, postquam ea, per pubertatem finita est, rationibus redditis, deponat, & adulto curatorem dari petat) etiam curatoris officium, usq; ad maiorennem pupillorum ætatem absq; novo iudicis decreto, sustineat, sicq; tutela in curam transeat: Ideo idem in his, quod in tutoribus videtur nunc esse servandum. Wesenb. in parat. n. 8. ff. de ritu Nupt.

LXXXIV.

Ad modum quoq; pertinet, quando innocentius III. Pontifex Romanus, in c. sicut. Extr. de spons. Sponsalia dividit in sponsalia quæ fiunt per verba de præsentì, & quæ fiunt per verba de futuro: quæ distinctio iure civili in cognita, à solo iure canonico introducta est, & sponsalia de præsentì, nihil aliud sunt, quam ipsum matrimonium ejusq; vim habent etiam ipso iure canonico, c. tue fraternitati. Extr. de spons.

LXXXV.

Porro sponsalia alia sunt publica, alia clandestina. Schneid. de spons.

LXXXVI.

Item contrahuntur sponsalia vel purè. c. 2. Extr. de sponsal. vel in diem. c. si ut. Extr. d. t. vel sub conditione. r. r. Extr. de condit. apposit.

LXXXVII.

Conditionum alia honestæ ac possibiles sunt, alia turpes ac impossibiles. Illæ admittuntur. c. super n. 5. Extr. de condit. apposit. Hæ repudiantur & pro non adjectis habentur. c. ult. Extr. d. t.

LXXXVIII.

Modi dissolvendi sponsalia sunt varij.

LXXXIX.

Solvuntur tamen ex iisdem causis, & quidem multo magis, ex quibus matrimonia dissolvi possunt.

LXXX.

Speciale tamen est in sponsalibus, quod dissensu etiam solvantur.

vantur. Et non modo voluntate mutua, sed etiam alterutrius dis-
sensu sponsalia solvuntur. l. 1. C. de sponsal.

LXXXI.

Cum mutua voluntate solvuntur, non obstat, quando jura-
mento firmata sunt. arg. c. 2. Extr. de sponsal.

LXXXII.

Unius tamen voluntas non sufficit, cum juramento firmata
sunt sponsalia: c. 10. Extr. de sponsal. nisi dissentiens à juratis spon-
salibus cum alia persona sponsalia contraxerit de presenti, sive
matrimonium. c. 22. Extr. d. t. aut alia iusta causa intervenit. c. 10.
Ext. d. t. quas videre licet apud interpretes, ob studium brevitas
hic omittuntur.

LXXXIII.

Et tantum de sponsalibus; transeamus nunc ad nuptias, quæ
à nubendo dicuntur.

LXXXIV.

Nuptiæ sive matrimonium definitur, quod sit viri ac mulie-
ris conjunctio, individuum vitæ consuetudinem continens. l. 1.
Inst. patr. potest.

LXXXV.

Nuptiæ alia legitimæ sunt alia illegitimæ.

LXXXVI.

In Nuptiis legitimis spectanda sunt; quomodo ea rectè
contrahuntur, & quomodo contractæ iterum dissolvuntur.

LXXXVII.

In contrahendis nuptiis consideranda veniunt; personæ con-
trahentes, & præcepta secundum quæ matrimonia iuri debent.

LXXXVIII.

Personæ contrahentes sunt cives Romani. prin. Inst. de Nupt.
masculi quidem pueres, femina autem viri potentes. d. princ.
Inst. de Nuptiis.

LXXXIX.

Nostri tamen moribus requisitum illud, quod iubebat; con-
trahentes esse liberos & quidem cives Romanos sublatum est.
Cessavit enim illa consuetudo de servis in Imperio Romano, ita
ut hodie nostri famuli, licet matrimonium contrahant. Zas.
sing. respons. lib. 1. c. 3. n. 75. cum seq.

B. 3.

Præ-

C.

Præcepta secundum quæ matrimonium iniri debet, sunt duo

CI.

Primum est, quod secundum jus civile, matrimonium usque ad quartum gradum exclusive. §. 4. *Inst. de Nupt.* de jure vero canonico usque quartum gradum inclusive, matrimonium sit prohibitum. c. non debet, *Extr. de consang. & affinit.* sed de hoc præcepto, copiose in *thes. 15. & seqq.* dictum est, ad quas me remitto.

CII.

Præceptum secundum est. Quod contrahentes personæ si, sint sub potestate, consensum debeant habere parentum, quorum sunt in potestate *princ. Inst. de Nupt.* de hoc præcepto etiam dictum est in *thes. 66. & seqq.*

CIII.

Duas illas quæstiones hic addam: An matrimonium sine parentis consensu contractum & copula carnali consummatum propter dissensum parentum sit rescindendum? de stricto jure affirmo sed tamen ob utilitatem publicam æquius est ut secuto concubitus non dirimatur

CIII.

Nec etiam neglectus iste, paterni consensus sufficiens est, ad filium exheredandum. *Novell. 115. c. 3.* nisi turpem & in famem, personam filius duxerit, & filia, si de ea sit quæstio, minor sit 25, annis. *Wesemb. in parat. ff. de spons. n. 4.*

CV.

Consensum vitiant, vis, metus, error, dolus, furor, & ebrietas.

CVI.

Hinc liberi, vi à parentibus non possunt cogi ad matrimonium ineundum, matrimonia enim debet esse liberrima, *l. 14. C. de nuptiis.*

CVII.

Si verò parentes filiis suis invitis, vetulam deformem & rugis plenam, à quibus abhorrent, ob divitiarum amplitudinem obtrudant, graviter eos delinquere puto, & potest filius uti beneficio. *l. 18. C. de Nupt.*

CVIII.

Matrimonia per metum contracta, ipso jure nulla judicantur, modo sit talis, qui metum mortis & cruciatum corporis inducit

est & in constantem virum cadere potest. *c. cum dilect. Extr. de his
quæ vi metusve caus. fiunt.* nisi cohabitatione spontanea convale-
scant. *c. 21. Extr. de spons.*

CIX.

Sed an metus reverentialis consensum impediat, quæstionis
est? *Cum Gail* Nego. Secus tamen, si metus parentum non sit re-
verentialis sed talis, qui possit adferre predictâ ratione cruciatum
corporis. *Gail. 2. obs. 93. n. 24.*

CX.

Consensui nihil tam est contrarium, quam error *l. 15. ff. de Ju-
ridict. & errantis nullus consensus. l. 9. C. de juris & facti. ignor.*
quâ propter error impedimento est nuptiis.

CXI.

Circa errorem tamen distinguo, inter errorem substantialem,
qui consistit forsan in persona, vel accidentalem, qui in fortuna
& qualitate.

CXII.

Prior matrimonium impedit. *c. tua. Extr. de spons. l. 3. C. de in-
cest nupt. nisi cognito errore, consensus postmodum subsequatur.*
Genes. 29. v. 23.

CXIII.

Posterior matrimonio nihil obest. *c. quod autem 29. quest. 1.*

CXIV.

Hinc quæstio admodum controversa: an qui vitiatam ab a-
lio ignoranter duxerit, eam retinere cogatur? Nos negativam
sententiam amplectimur contra, *Wesemb. & Canon.*

CXV.

Dolus etiam impedimento est nuptiis. *c. quia 29. quest. 1. si
causam dederit matrimonio. Wes. in parat. ff. de ritu nupt.*

CXVI.

Furor etiam impedit matrimonium. *c. dilect. Extr. de sponsal.*

CXVII.

Idem quoq; dicendum, si quis incantationibus, veneficiis po-
culove amatorio, ad mentis usq; alienationem amore incensus est.

CXVIII.

Ebrietas etiam ut species furoris matrimonio obstat; cum
scilicet tanta est, ut totam mentis rationem & judicandi faculta-
tem omnem sepeliat atq; adimat. *Wes. in parat. ff. de ritu nupt.*

Hæc

Hæc sufficiunt de contrahendis nuptiis: jam quædam addenda sunt, quomodo contractæ iterum dissolvantur.

Solvitur matrimonium, Natura vel lege.

Natura: ut morte naturali alterutrius conjugis. *l. 1. C. de sec. nupt.*

Civili etiam morte solvitur matrimonium: ut captivitate, si alteruter in hostium potestatem venerit. *Nov. 22. c. 7.*

Lege solvitur; ut divortio: *l. 1. ff. de divort. & repudiis.*

Cujus causæ de jure divino sunt duæ: Adulterium. *Matth. 5. v. 31. & 19. v. 9.* & malitiosa desertio personæ infidelis. *1. ad Corinth. 7.*

Adeo autem ob Adulterium solvitur matrimonium, ut innocenti personæ, ad secunda vota progredi liceat. *VVes. in parat. n. 11. ff. de divort. & repudiis.*

An verò nocenti personæ hoc concessum sit, hodiè frustra quaeritur, cum jure novo, poena adulterij sit capitalis. *l. 18. C. de transact.*

Reliquæ divortij leges, & consuetudine receptæ causæ ut plurimum, non ipsam matrimonij vinculum dirimunt, sed tantum quo ad thorum & mensam separationem faciunt. *VVesenb. in parat. ff. de divort. & repudiis.*

Hic controversitur; an etiam præter dicta præcepta ad substantiam matrimonij requiratur deductio in decum mori? Nos cum *Duar. & Don. neg.*

Hodiè verò ex more Christiano, nuptiæ publicè coram Ecclesia, aut cœtu aliquot fidelium Ecclesiam representante, accidentibus priorum præcibus benedictioneque nubentibus Ecclesiæ ministro, sunt celebrandæ. *c. aliter 1. cum seqq. caus. 30. q. 5. c. null. 19. caus. 32. q. 2.* facta quoque prius ex suggestu publico iura denunciatione, ante diem festivitatis nuptialis, ut qui voluerit & valuerit legitimum impedimentum opponat.

Huc usque de matrimoniis licitis, quæ secundum præcepta legum contracta sunt, & solum merentur nomen iustarum nuptiarum. *prin. Inst. de Nupt.*

Nuptiæ verò quæ citra præscripta præcepta Juris Romani sunt contractæ, sunt illicitæ, incestuosæ, nefariæ & injustæ. *CXXXII.*

Et tantum de præsentī materia, pro ratione temporis & modo instituti, differuisse sufficiat.

vantur. Et non modo voluntate in
sensu sponsalia solvantur. *l. 1. C. de*

LXXV

Cum mutua voluntate solvan-
mento firmata sunt; *arg. c. 2. Extr. d.*

LXXX

Unius tamen voluntas non su-
funt sponsalia; *c. 10. Extr. de sponsa-*
faliis cum alia persona sponsalia
matrimonium; *c. 22. Extr. d. t. aut a*
Ext. d. t. quā vide licet apud int
hic omittuntur.

LXX

Et tantum de sponsalibus; tra-
ā nubendo dicuntur.

LXXX

Nuptiæ sive matrimonium d-
ris conjunctio, individuum vitæ
Inst. patr. potest.

LXX

Nuptiæ aliæ legitimæ sunt ali-

LXX

In Nuptiis legitimis spectat
contrahuntur, & quomodo contr-

LXX

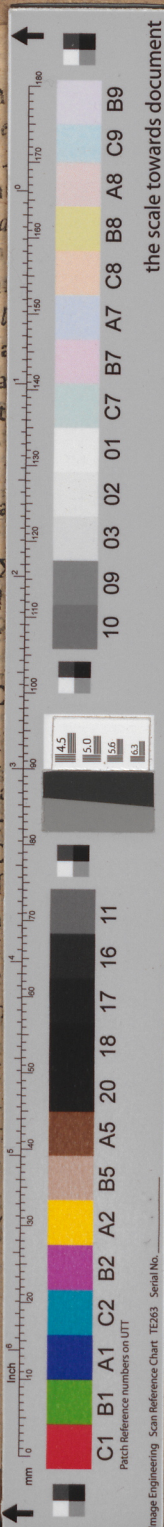
In contrahendis nuptiis con-
trahentes, & præcepta secundum

LXXX

Personæ contrahentes sunt o-
masculi quidem pueres, & femi-
Inst. de Nuptiis

LXXX

Nostri tamen moribus requi-
trahentes esse liberos & quide-
Cessavit enim illa consuetudo de
ut hodierni nostri famulit, licet
sing. respons. lib. 1. c. 3. n. 75. cum f

alterutrius diff-

t, quando jura-

ramento firmata

s ā juratis spon-

de præfenti, sive

intervenit. *c. 10.*

udium brevitas

ad nuptias, quæ

st viri ac mulie-

n continens. *f. 1.*

omodo ex recte
solvantur.

unt; personæ con-
nari debent.

brin. Inst. de Nupt.
potentes. *d. princ.*

quod jubebat; con-
anos sublatum est.

erio Romano; ita
contrahant. *Zaf.*

Præ-